

disse tilfælde kan virksomheden eventuelt have en interesse i at anlægge et annullationssøgsmål.

Som et eksempel på et *passivitetssøgsmål* kan nævnes den situation, hvor en skatte- eller afgiftspligtig indbringer en klage til EF-Domstolen over, at en EU-institution, f.eks. Kommissionen, i strid med traktaten har undladt at træffe afgørelse i forhold til den skatte- eller afgiftspligtige efter at være blevet opfordret her til, jf. artikel 232.

Som et eksempel på et *erstatningssøgsmål* kan nævnes den situation, at en skatte- og afgiftspligtig ikke ønsker at anlægge et annullationssøgsmål eller et sagsanlæg ved de nationale domstole i en sag om skatter eller afgifter, herunder begære præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen, men ønsker at anlægge et erstatningssøgsmål mod den EU-institution, der har udstedt den pågældende omtvistede retsakt, jf. artikel 235.

Efter forslaget nr. 5 kan der ydes godtgørelse til bistandsudgifter i klagesager vedrørende EF-voldgiftskonventionen (90/436/EØF) offentliggjort i EFT nr. L 225 af 20/8 1990.

Formålet med voldgiftskonventionen er at undgå den økonomiske dobbeltbeskatning, som opstår, når et »foretagende« får forhøjet sin skattepligtige indkomst ved en »armslængdejustering«, uden at der gennemføres en korreponderende regulering af indkomsten for det nærtstående foretagende i et andet land.

Foretagenderne kan påberåbe sig voldgiftskonventionen, når der er foretaget en korrektion af vilkårene for deres kommercielle eller finansielle forbindelser.

Efter konventionen skal en stat, der vil foretage korrektion af indkomstopgørelsen i et foretagende som følge af armslængderegler, underrette foretagendet i god tid. Dette indebærer, at foretagendet skal have tid til at underrette det andet foretagende, som igen skal informere myndighederne i den stat, hvori det er hjemmehørende, om korrektionen. Her i landet sker underretningen i form af en såkaldt agterskrivelse, hvori der er angivet en høringsfrist på ikke under 15 dage, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 4.

Hvis staterne ikke er enige om korrektionen, og en løsning på problemet ikke har fundet sted inden to år, nedsættes et rådgivende udvalg (voldgiftsudvalget), der skal tage stilling til fordelingen af indkomsten mellem foretagenderne. Udvalget består af repræsentanter for skattemyndighederne i de involverede stater og af nogle uafhængige medlemmer, der udpeges af de involverede skattemyndigheder.

Foretagenderne kan forelægge voldgiftsudvalget alle oplysninger eller dokumenter, som de ønsker at påberåbe sig med henblik på den afgørelse, der skal

træffes. Foretagenderne har desuden i visse situationer pligt til at fremlægge en række oplysninger m.v., ligesom de har pligt til at give fremmøde eller lade sig repræsentere for udvalget.

Spørgsmål, der omfattes af konventionen, kan efter interne danske regler ikke behandles i et rådgivende udvalg, hvis spørgsmålet indbringes for danske domstole. Hvis armslængdespørgsmålet først er afgjort ved landsretten eller Højesteret, vil der ikke kunne igangsættes en voldgiftsprocedure efter konventionen. Armslængdespørgsmålet kan dog behandles i det administrative rekursystem, d.v.s. til og med Landskatteretten, samtidig med at det behandles efter proceduren i voldgiftskonventionen.

Da der ved behandlingen af en sag efter EF-voldgiftskonventionen utvivlsomt kan være behov for antagelsen af sagkyndig bistand, ligesom afklaringen af armslængdespørgsmålet har betydning for skatteansættelsen, hvortil der kan ydes tilskud til sagkyndig bistand, når sagen behandles i det administrative klagesystem, foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse fra det tidspunkt, hvor en klage indgives til Told- og Skattestyrelsen med henblik på at få ophævet en dobbeltbeskatning.

Endvidere foreslås det, at der tilsvarende bliver mulighed for at yde omkostningsgodtgørelse i tilfælde, hvor en skattepligtig bliver involveret i en konventionssag, fordi det udenlandske foretagende, der er interesseforbundet med den skattepligtige, henvender sig til skattemyndighederne i det andet land med henblik på at få ophævet dobbeltbeskatningen. For at undgå forskelsbehandling i de to situationer, hvor det er muligt for et dansk foretagende at blive involveret i en konventionssag, foreslås det således, at der ydes omkostningsgodtgørelse i begge situationer.

Til stk. 2.

Efter forslaget er klager til Told- og Skattestyrelsen i sager vedrørende told og afgifter samt i sager om arbejdsgiverkontrol på nær hæftelsessager ikke omfattet af godtgørelsesordningen.

Hvad angår de sager om *told og afgifter*, som kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, er der tale om sager, der ikke vedrører told- eller afgiftsgrundlaget, idet sådanne klagesager går til Landsskatteretten. Derimod er der tale om sager om registrering, regnskab, betaling, kontrol o.lign., d.v.s. sager, der først og fremmest har karakter af at vedrøre en praktisk gennemførelsesforanstaltning, hvor sagkyndig bistand ikke er påkrævet.

Hvad angår sagerne om *arbejdsgiverkontrol* kan der efter de gældende regler ydes omkostningsdæk-